

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas IX. Ab anno Christi 780. ad annum 790.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

Episcopis destinatis, cum Hildegarde uxore sua Romam proficiscitur, & Ticini Natalem Domini religiosissimè celebrat.

DECAS IX.

✽ Ab anno Christi 780. ad annum 790. ✽

781. **C**arolus Magnus cum uxore & liberis Romæ celebrat Pascha, & filios suos ab Hadriano Papa inungi curat, Pipinum quidem majorem natu Longobardorum, Ludovicum autem Aquitanix Regem. Irene quoque Imperatrix Constantinopoli Legatos mittit ad Carolum per quos filio suo Constantino Sponsam petiit filiam Caroli primogenitam Rortrudim, in quem finem aliquot Græci in Gallia relictæ, qui puellam docerent linguam & mores Græcorum.

Irene Madi Saracenorum Principi per filium suum Aaronem Imperium aggresso promittit annuū tributum, & plurima munera offert pro pace redimenda, Helpidius autem tyrannus sumptis secum thesauris suis fugiens in Africam, ibi ut Imperator ab Afris colitur.

✽ (782.) ✽ Confectum est hoc anno bellum contra Slavos qui Peleponesum &

M 2 Græ-

Græciam occupaverant, factique sunt per
Stauratium Ducem Romanis tributarii. In
qua expeditione Joannichius miles & Ico-
noclasta convertitur, postea Sanctitate ce-
lebris factus.

Iterum sub cinere doloso sepulta ali-
quamdiu rebellio inter Saxones ardet,
neque finem rebellandi & peierandi fe-
cerunt, donec post triginta annorum bel-
la, & strages, gentis suæ demum a suis do-
mibus avulsæ in Galliam traductæ, & re-
scissi rebellionis capitibus didicere pacifi-
cè Regni & Christo obedire. Memorabile
illud quod Rex eorum captivus & Christi
legem edoctus, cum aliquando videret
Carolus in Mense regis ferculis prande-
re, pauperes autem humi ciborum anade-
cta capere & tenuiter pasci, hisce verbis
Carolo exprobraverit. *Dum vester Chri-
stus perhibeat se se in pauperibus recipi qua fronte
te persuadet: ibi nostra colla submitti, quem vos
ita despicitis*, ad quæ verba gentilis ore
prolata Carolus corda compunctus eru-
buit. Pauperes deinceps religiosius &
magnificentius enutrivit.

Circa hæc tempora Saxonia dicitur ob-
lata Sancto Petro, ita ut denarii in singu-
las domos annuè penderetur.

✠(783.) Alphonfus Castus dictus, ep
quod

quoddam cum Berta conjugē suā & sorore Caroli Magni continentiam servaret, succedit Siloni Gallaciæ Regi defuncto, sed mox à Maurogato suo Patruo Saracenorum auxilio subnixus (quibus annuè centum Virgines Hispanas, 50 ex nobilibus & 50 ex plebe tributū loco pendebat) bello appetitus expellitur.

Adolinda à Silone relicta vidua monasticam vitam profitetur. Et ab Elipando Hæretico frustra ad Nestorii hæresin amplectendam tentata ejusdem blasphemos errores ad Uxamensem Episcopum defert mox in Synodo damnandos.

HÆRESIS FELICIS URGELLITANI,
ELIPANDI, ALIORUMQUE
ASSECLARUM.

Felix Episcopus Urgellitanus ad montes Pyrenæos; ejusque sequaces Elipandus Archiepiscopus Toletanus, Jovinus & Ascarius dicebant Christum secundum naturam non esse Filium Dei, nisi nomine & adoptione, qui error cum duas personas & duos filios, unum naturalem, & alterum adoptivum, unum re ipsa & verè, alterum solo nomine poneret, hæresin Nestorij ab inferis suscitavit.

(784.) Paulus Patriarcha Constantinop. coram primoribus Senatūs & Imperatore atque Irene publicè Orthodoxum

xum se profiteretur, & qui hæcenus Iconoclastam se simulabat scandalum a se datum detestatur, ac pœnitentiam acturus deposito Episcopatu in Monasterium secedit, ubi brevi post Spiritum Deo reddidit.

Post Pauli abdicationem Tarasius Imperatoribus à Secretis & vir consularis omni genere virtutum præstantissimus, adhuc Laicus & invitus quasi divino calculo ad Sedem Patriarchalem Constantinop. eligitur: qui statim ad hæresin trium Imperatorum auctoritate insolescentem, opprimendam concilio celebrando animum applicavit.

Moritur Moyfes Rex Saracenorum qui Patri suo Madi successerat, & in locum huius Junior frater Aaron subrogatur, hic quamvis Christianos perfequeretur, antecessorum cruentis vestigiis insistens, coluit tamen Carolum Magnum & frequentibus legationibus ac muneribus honoravit. Inter quæ Elephantē & horologium admirando opificio elaboratum transmisit; Cumque Carolus legatos in Palæstinam misisset ad Christi sepulchrum visitandum cum muneribus, non tantum id fieri passus est, sed ad eum misit S. Sepulchri claves ut id esse in Francorum potestate videretur.

(785.) Hadrianus Papa missis ab Impe.

Imperatoribus & Tarasio legatis vetat Patriarchæ Constantinopolitano impertire titulum *Universalis* & quamvis improbaret ejus ordinationem & in quibusdam reprehenderet, promisit tamen se approbaturum, si effecerit ut sacræ Imagines in pristinum honorem restituerentur.

✽(786.)✽ Constantinopoli milites prætoriani Iconoclastæ instinctu Episcoporum, qui eadem hæresi infecti erant, Synodum Orthodoxorum violenter disturbant. Imperatores autem Constantinus & Irene cum his tumultibus suppressendis se impares tunc animadverterent, ipsi quoque prudenter in aliud tempus Synodum differri jusserunt, paulò verò post tanquã exercitũ adversus Arabes missuri cum Prætoriani omnes urbe egressi essent, eos arma deponere compulerunt, & unoquoque ad propria dimisso, aliis insuper Ducibus ac militibus constitutis, anno sequente Episcopos iterum ad Synodum convocaverunt.

Carolus Magnus mortuã Hildegardē, ejus in locum duxit Luitgardem, concubinis etiam interdum usus, deformem maculam gloriæ suæ induxit, quam tamen aliqui volunt ita pœnitentiã oblitteratam esse, ut splendorem sanctitatis ejus non obscuravit.

✱(278)✱ Tarasius Patriarcha cum duobus legatis Pontificis Romani Petro Archiepresbytero ac Petro Abbate, legatis item trium aliarum Patriarchalium sedium cum multis Episcopis ac sanctis Monachis Synodum inchoat Oecumenicam septimam, Nicææ Bythyniæ urbe secundam.

SEPTIMA SYNODUS OECUMENICA
NICÆNA SECUNDA,
CONTRA ICONOCLASTAS.

Septem Actionibus hæc Synodus definita est. sancitum in eâ, ne imaginibus etiam Christi latriæ cultus (qualis soli Deo absolutè debetur) impendatur, & damnati sunt, qui id imprudenter assererent, ac Christianis apud hæreticos idololatrarum nomen accerferent, à quo non minùs quam ab ipsa idololatria refugit Ecclesia. Editi postmodum Canones 12. de disciplinâ Ecclesiasticâ, & Tarasius lapsos recipit in pristinam gratiam, quæ causa fuit, ut quidam contumeliosè ipsum simoniæ accusarent, quod mirù non est, quia etiam adversus Hadrianum similes calumnias invidia conflavit, quibus tamen viri utriusque sanctitas non est obscurata,

Carolus Magnus hoc anno Romam venit adversus Arichisium Ducem Beneventanum Longobardum exercitum educens
à quo

à quo facile obsides & juramentum fidelitatis extorsit. Carolus Romæ Pascha celebrans mirificè delectatus est concinã gravitate cantûs Romani in Ecclesia adhiberi tunc soliti, cujus edocendi magistros aliquos in Galliam, ac præcipuè in urbem Metensem transmisit, ut posthabito impostero cantu Gallicano, Romanus tanquam præcellentior adhiberetur.

✱(788.)✱ Hoc anno pax rupta est inter Carolum & Irenem, eò quòd rejectã Caroli filia Constantinus Mariam piissimam virginem & neptem S. Philareti, cognomento *Misericordis*, matrimonio sibi junxisset. Bellum deinde acre exarsit Imperatores inter & Carolum pro Ducatu Beneventano, quòd sub protectione Imperatorum constitutus, a Carolo nihil ominis occupatus esset; cui bello accendendo oleum affudisse creditur Aldegisus filius Desiderii, qui tunc pro Græcis in Italia militavit. Stetit victoria à Francis, capto & interempto Aldegiso, & jaçtari tunc cœpit proverbium τὸν Φράγκον φίλον ἔχεις γείτονα ἢ ἔχεις; *Francum amicum habeas, vicinum non habeas.*

De Sancti Philareti misericordia incomparabili in pauperes, illud memorari dignissimum est, quod, cum præ-

dives fuisset, diabolicâ invidiâ & fraude in penuriam redactus, in eleemosynis erogandis talis adhuc jam pauper Philaretus, qualis opulentus erat, eâdem adhuc liberalitate benignus in egenos, adeò, ut deficiente aliquando vicini sui bove, eoq̄ue apud Philaretum in agello cum tenui jugo ferentem de bruti jacturâ conquerente, Philaretus misericordiâ motus solum e duobus bovem alterum ei tradiderit, ipse vero cum altero jugum subierit. Quam liberalitatem remuneraturus Deus fecit, ut Augusta Irene neptem ipsius Mariam filio suo Constantino in matrimonium jungeret, ex quo ille locupletatus, & copiosus in misericordia, senex tandem migravit ad Dominum.

Carolus M. Tassilonem Bavarix Ducem, qui impulsu uxoris suæ (filix Desiderii Longobardorum Regis) sæpius rebellans veniam obtinuerat, nunc autem Avares sive ut alii appellant, Hunnos in societatem conjurationis accivit, Majestatis reum convictum, & secundum leges capite damnatum, in Monasterium includit, unâ cum filio Theodone: Hunni autem duplici exercitu, altero Marcam Forojulensem, & altero Bojariam sunt aggressi, sed utrobique victi fugatique in Pannoniam se receperunt,

runt, & postmodum continuis motibus irrequieti, per octo annos recrudescentibus bellis ingentibus cladibus, ad totius prope gentis excisionem deleti & consumpti sunt. Quorum spoliis ex ruina plurimum aliarum gentium congestis mirum in modum Franci ditati sunt. Neque tamen ex thesauris tot bellis comparatis Carolus Magnus omisit tum Romæ S. Petrum muneribus pretiosis venerari, tum alias Ecclesias ornare, & locupletare. Quâ liberalitate inter alias Bremensis quoque Ecclesia in Saxonia primò dotata & primo Episcopo S. Willehado instructa est.

✠ (789.) ✠ Hoc anno Constantinus jam viginti annorum (pertæsus a matre Irene regi, & Imperator appellari) eam in Siciliam relegare constituit, conspirantibus ad hoc amicis, Irene autem re detectâ omnes consilii auctores & complices turpiter attonfos in exilium relegavit, & Constantinum verbis simul & verberibus, castigatum, inclusum detinuit, ut satis experiretur se nondum sui-juris esse, quem fœmina tam acerbè tractâret.

Fuere Constantinopoli tanti terræ motus ut nemo domi suæ dormire auderet, sed omnes in hortis, sub dio tabernaculis factis, vel sub tentoriis degerent.

Theophilus Præfectus Imperatoriæ classis à Saracenis captus & ad Aaronem Principem deductus, cū nec blanditiis nec minis ad Christum ejurandum permoveri posset, Martyrio coronatus est.

✱(790.)✱ Armenicæ Legiones solum Constantinum Imperatorem suum acclamantes, ad idem faciendum omnes alios exemplo suo inducunt. Quare Irene male sibi metuens Constantinum à se dimittit qui solus regnare cœpit & graviter mortuus est Præfectos à matre constitutos,

In Hispania post mortem Mamogati Alphonsus cognomento *Castus* quem ille eiecerat Regno restituitur.

De hisce temporibus conveniunt fide dignissimi Scriptores, quod à Saracenorum potestate super Africam & Asiam jam effusa, ipsa etiam Europa veluti torrente obruta fuisset nisi Francorum virtus se veluti murum & aggerem opposuisset.

DECAS X.

✱ Ab anno 790. ad 800. ✱

791. **C**onstantinus Imp. spe victoriæ certò promissæ deceptus à magis vincitur & fugatur à Bulgaris, ac rediens
Con.